

Một Bài Thơ Làm Nháp

Ông Thầy Chùa nhìn vườn cây nắng sáng, ông nghĩ thầm: Trái chín chắc nhiều. Sau công việc trong Chùa ông sẽ đi hái thương yêu / vào cúng Phật và chờ chia bá tánh...

Ông Thầy Chùa để rất nhiều ngày lạnh / ông vun trồng từng cây quýt cây cam. Cây mùa Đông cũng biết rét run, ông sưởi ấm cây bằng tấm lòng và hai bàn tay ông có...

Ông Thầy Chùa nhìn mùa Xuân hoa nở, ông yên lòng hoa kết quả nay mai. Và mùa Hè đã đến khắp nơi (trừ nước Úc, trời đang buốt giá).

Vườn nhà Chùa không có hoa trái lạ. Ông Thầy Chùa chỉ chọn quýt, chọn cam, chọn những trái cây ai cũng muốn được cầm, đặt xuống đó những nụ hôn nóng thắm...

Ông Thầy Chùa nhìn vườn cây rực nắng. Vui một nửa lòng, buồn một nửa tương lai. Ông nghĩ tới mùa Thu, mùa Đông sẽ kéo dài, ông thương lắm những nhánh cây trơ trụi...

Sau mùa Hè, mình sẽ làm gì trong những ngày sắp tới? Những thời Kinh, những giờ điếm mõ rung chuông...Nhưng ngày mưa ông cũng sẽ ra vườn, ông sẽ nói với chúng sinh: "Chúng ta hãy sót chia cho nhau những nỗi niềm ấm áp".

Bài thơ này tôi làm chỉ là một bài Nháp, nghĩa là chưa xong để gửi bạn bè...Ước chi được bạn làm thêm và cầm nó đi khoe: "Trên Cõi Đời Này, Mỗi Ngày Có Một Điều Đáng Nói".

Trần Văn Lệ